

нѣколко стотинѣ години е имало обширни джбови гори. Сега тѣ сж останали твърде малко. Джбовитѣ гори постепенно сж се замѣствали съ букови и борови. Но, макаръ и чудно, смъртенъ ударъ на джбовитѣ гори сж нанесли картофитѣ. Това е станало презъ XVIII вѣкъ. Преди да се пренесатъ картофитѣ отъ Америка, германското население пазило и подържало джбовитѣ гори, защото тѣ му давали изобилна храна за свинетѣ (желжди). Но ето че се появилъ картофътъ; селянитѣ почнали да го саятъ въ голѣми количества, защото се оказало, че той е най-добра храна за огояване на свинетѣ. Грижата за джбовитѣ гори намалѣла и тѣ подъ натиска на бука почнали бързо да изчезватъ.

Жива лампа. Въ Южна Америка живѣе свѣтящиятъ брѣмбаръ кукуйо. Силата на свѣтлината му е толкова голѣма, че близо до него може да се чете книга. Индийцитѣ нарочно развѣждатъ кукуйо, за да освѣтляватъ колибитѣ си. Женитѣ вечеръ украсяватъ съ тѣзи свѣтулки коситѣ и дрехитѣ си. При завладяването на Америка испанскитѣ калугери използвали кукуйо като свѣщи, когато изпълнявали черковната служба ноше.

Крокодилъ — кинозвезда. Въ езерото Виктория, край брѣга на Уганда (въ Източна Африка) живѣе популярната кинозвезда — женскитѣ крокодилъ на име Лутембе.

Никой не знае възрастта му. Едни смѣтатъ, че е 50 години, а други — че е сто.

Преди нѣколко години тамошнитѣ жители забелязали, че крокодилътъ е много добродушенъ: никога не нападалъ на хора. Това нѣщо узнали и предприемчивитѣ кинооператори и много пжти Лутембе билъ снеманъ на филмъ. Почнали да идватъ много туристи и производители на филми, отъ което туземцитѣ спечелили доста много: нови колиби, велосипеди, европейски дрехи. Разбира се, че дивацитѣ почнали да боготворятъ крокодила, който имъ донесълъ такова благосъстояние.

По молбата на туриститѣ, туземцитѣ се хвърлятъ въ езерото и убеждаватъ Лутембе да излѣзе на брѣга, гдето хваща съ огромнитѣ си челюсти приготвеното за него парче гнило месо.

Още отъ сега предприемчивитѣ туземци дресиратъ единъ отъ синоветѣ на Лутембе за замѣстникъ на майката, когато тя умре.